

Uradni list

Evropske unije

C 222

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 64

11. junij 2021

Vsebina

I Resolucije, priporočila in mnenja

PRIPOROČILA

Evropski odbor za sistemska tveganja

2021/C 222/01	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 30. aprila 2021 o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (ESRB/2021/3)	1
2021/C 222/02	Priporočilo Evropskega Odbora za Sistemska Tveganja z dne 24. marca 2021 o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (ESRB/2021/2)	13

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Svet

2021/C 222/03	Obvestilo nekaterim osebam, za katere veljajo omejevalni ukrepi, določeni v Sklepu Sveta 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine, in Uredbi Sveta (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine	22
---------------	--	----

Evropska komisija

2021/C 222/04	Menjalni tečaji eura — 10. junij 2021	23
---------------	---	----

SL

V Objave

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM SKUPNE TRGOVINSKE POLITIKE

Evropska komisija

2021/C 222/05	Obvestilo o bližnjem izteku nekaterih protisubvencijskih ukrepov	24
---------------	--	----

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM POLITIKE KONKURENCE

Evropska komisija

2021/C 222/06	Predhodna prijava koncentracije (Zadeva M.10289 – PSP/Aviva/10 Station Road) – Zadeva, primerna za obravnavo po poenostavljenem postopku ⁽¹⁾	25
---------------	---	----

2021/C 222/07	Predhodna prijava koncentracije (Zadeva: M.10312 – Astorg Asset Management/Solina) – Zadeva, primerna za obravnavo po poenostavljenem postopku ⁽¹⁾	27
---------------	---	----

DRUGI AKTI

Evropska komisija

2021/C 222/08	Objava spremenjene specifikacije proizvoda po odobritvi manjše spremembe v skladu z drugim pododstavkom člena 53(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012	28
---------------	---	----

2021/C 222/09	Objava zahtevka za registracijo imena v skladu s členom 50(2)(b) Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil	31
---------------	---	----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

PRIPOROČILA

EVROPSKI ODBOR ZA SISTEMSKA TVEGANJA

PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA

z dne 30. aprila 2021

o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti

(ESRB/2021/3)

(2021/C 222/01)

SPLOŠNI ODBOR EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽¹⁾ ter zlasti člena 3 in členov 16 do 18 Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽²⁾ ter zlasti člena 458(8) Uredbe,

ob upoštevanju Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ⁽³⁾ ter zlasti člena 134(5) Direktive,

ob upoštevanju Sklepa ESRB/2011/1 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. januarja 2011 o sprejetju Poslovnika Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽⁴⁾ in zlasti členov 18 do 20 Sklepa,

ob upoštevanju Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru ⁽⁵⁾ in zlasti Priloge IX k Sporazumu,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotavljanje učinkovitih in doslednih nacionalnih ukrepov makrobonitetne politike je treba obvezno vzajemnost, ki se zahteva po pravu Unije, dopolniti s prostovoljno vzajemnostjo.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

⁽²⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽³⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

⁽⁴⁾ UL C 58, 24.2.2011, str. 4.

⁽⁵⁾ UL L 1 3.1.1994, str. 3.

- (2) Cilj okvira za prostovoljno vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, določenega v Priporočilu ESRB/2015/2 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽⁶⁾, je zagotoviti, da se za vse ukrepe makrobonitetne politike, ki temeljijo na izpostavljenosti in se aktivirajo v eni državi članici ⁽⁷⁾, zagotovi vzajemnost v drugih državah članicah.
- (3) S Sklepom Skupnega odbora EGP št. 79/2019 z dne 29. marca 2019 o spremembi Priloge IX (Finančne storitve) k Sporazumu EGP 2019/2133 ⁽⁸⁾ sta se Direktiva 2013/36/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 vključili v Sporazum o evropskem gospodarskem prostoru (Sporazum EGP) z učinkom od 1. januarja 2020. Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ in Uredba (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾, ki uvajata pomembne spremembe Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, se še nista vključili v Sporazum EGP.
- (4) *Finansdepartementet* (norveško ministrstvo za finance) je imenovani organ za namene člena 133(1) Direktive (EU) 2013/36/EU in člena 458(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, saj se navedena direktiva oziroma uredba uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, oziroma Uredba (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020). *Finansdepartementet* je 5. novembra 2020 v skladu s členom 133(11) Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ESRB uradno obvestil, da namerava določiti stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za kreditne institucije, in spodnje meje za povprečno utež tveganja, ki se uporabljajo za izpostavljenosti kreditnih institucij, ki uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB), do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin.
- (5) ESRB je 4. decembra 2020 sprejel Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2020/14 ⁽¹¹⁾, v katerem je priporočil, naj se predlagana stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporabi na Norveškem, šteje za utemeljeno, sorazmerno, učinkovito in uspešno glede na tveganje, na katero se osredotoča *Finansdepartementet*. Države članice lahko v skladu s členom 458(10) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ne glede na postopek, ki je določen v členu 458(4) navedene uredbe, zvišajo uteži tveganja nad tiste, ki jih določa navedena uredba.
- (6) Za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem, od 31. decembra 2020 velja (i) zahteva glede blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti na Norveškem v višini 4,5 % v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020; (ii) spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 20 % za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ter (iii) spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 35 % za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020. Za kreditne institucije, ki ne uporabljajo naprednega pristopa IRB, pa je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse izpostavljenosti, določena na 3 % do 31. decembra 2022; po tem datumu je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse domače izpostavljenosti, določena na 4,5 %.
- (7) *Finansdepartementet* je 2. februarja 2021 ESRB predložil zahtevo za vzajemnost stopnje blažilnika sistemskih tveganj po členu 134(4) Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ter spodnjih mej za povprečno utež tveganja po členu 458(8) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020.

⁽⁶⁾ Priporočilo ESRB/2015/2 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 15. decembra 2015 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 97, 12.3.2016, str. 9).

⁽⁷⁾ Točka (a) odstavka 14 in točka (a) odstavka 14a Priloge IX k Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru določata, da je treba izraza „država(-e) članica(-e)“ in „pristojni organi“ razumeti tako, da poleg pomena iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 vključujeta tudi države Efte oziroma njihove pristojne organe.

⁽⁸⁾ UL L 321, 12.12.2019, str. 170.

⁽⁹⁾ Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L 204, 26.6.2020, str. 4).

⁽¹¹⁾ Priporočilo ESRB/2020/14 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 4. decembra 2020 o uradnem obvestilu Norveške, da namerava določiti stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s členom 133 Direktive (EU) 2013/36/EU, dostopno na spletni strani ESRB.

- (8) Na podlagi zahteve, ki jo je *Finansdepartementet* predložil ESRB, in da bi: (i) preprečili uresničevanje negativnih čezmejnih učinkov v obliki uhajanj in regulativne arbitraže, ki bi lahko bili posledica izvajanja ukrepov makrobonitetne politike, ki se uporabljajo na Norveškem, in (ii) ohranili enake konkurenčne pogoje med dajalci hipotekarnih kreditov v EU, je splošni odbor ESRB odločil, da ta ukrepa vključi na seznam ukrepov makrobonitetne politike, za katere se priporoča zagotovitev vzajemnosti v skladu s Priporočilom ESRB/2015/2.
- (9) Glede na to, da za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem, Direktiva (EU) 2019/978 še ne velja, bi morali ustrezni organi v državah članicah, ki so že prenesle to direktivo, imeti možnost zagotoviti vzajemnost norveške stopnje blažilnika sistemskih tveganj na način in na ravni, ki upošteva prekrivanje ali razlike med kapitalskimi zahtevami, ki se uporabljajo v njihovi državi članici in na Norveškem, dokler se tudi Direktiva (EU) 2019/978 ne vključi v Sporazum EGP.
- (10) Glede na trajajoče posledice pandemije COVID-19 na bančni sektor in glede na višino stopnje blažilnika sistemskih tveganj je primerno dati na voljo dovolj časa za zagotovitev vzajemnosti uradno sporočenih ukrepov.
- (11) Zato je treba Priporočilo ESRB/2015/2 ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

SPREMEMBE

Priporočilo ESRB/2015/2 se spremeni:

1. v oddelku 1 se podpriporočilo C(1) nadomesti z naslednjim:

„1. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi in jih ESRB priporoča za vzajemnost. Priporočila se zagotovitev vzajemnosti naslednjih ukrepov, kakor so podrobneje opisani v Prilogi:

Belgija:

— pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, ter ga sestavljata:

(a) pavšalni pribitek k uteži tveganja v višini 5 odstotnih točk in

(b) sorazmerni pribitek k uteži tveganja, ki obsega 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji;

Francija:

— poostreitev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov sprejemljivega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) in druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije;

Luksemburg:

— pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine (razmerje LTV) za nove hipotekarne kredite za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu, z različnimi mejnimi vrednostmi razmerja LTV, ki se uporabijo za različne kategorije kreditotjemalcev:

(a) mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;

(b) mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditotjemalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;

(c) mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).

Norveška:

- stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 4,5 % za izpostavljenosti na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (*) (Sporazum EGP) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za vse kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem;
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 20 % za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB);
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 35 % za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

Švedska:

- posamezni instituciji lastna spodnja meja za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

(*) UL L 1, 3.1.1994, str. 3.“;

2. Priloga se nadomesti s Prilogo k temu priporočilu.

V Frankfurtu na Majni, 30. aprila 2021.

Vodja sekretariata ESRB
V imenu splošnega odbora ESRB
Francesco MAZZAFERRO

PRILOGA

„PRILOGA

Belgija

Pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in uporabljajo pristop IRB, ter se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013. Pribitek ima dva sestavna dela:

- (a) **pavšalni pribitek k uteži tveganja v višini 5 odstotnih točk in**
- (b) **sorazmerni pribitek k uteži tveganja, ki obsega 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji.**

I. Opis ukrepa

1. Belgijski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in uporabljajo pristop IRB, obsega pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, pri čemer ima pribitek dva sestavna dela:
 - (a) prvi sestavni del obsega povečanje uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki se pridobi po izračunu drugega dela pribitka k uteži tveganja v skladu s točko (b), za 5 odstotnih točk;
 - (b) drugi sestavni del obsega povečanje uteži tveganja za 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje je povprečje uteži tveganja posameznih posojil, izračunano v skladu s členom 154 Uredbe (EU) št. 575/2013, tehtano z ustrezno vrednostjo izpostavljenosti.

II. Vzajemnost

2. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa tako, da ga v roku, določenem v podpriporočilu C(3), uporabijo za podružnice, ki se nahajajo v Belgiji ter so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB.
3. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo neposredne izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je v Belgiji izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podpriporočilu C(3).
4. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost, vključno s sprejetjem nadzorniških ukrepov in uporabo nadzorniških pooblastil, določenih v oddelku IV poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

5. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki znaša 2 milijardi EUR in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
6. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami v Belgiji, niso pomembne in so pod pragom pomembnosti v višini 2 milijard EUR. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo belgijski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 2 milijard EUR.

7. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale v Belgiji ali ki bi imela neposredne izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami v Belgiji, ter ki bi imela izpostavljenosti do belgijskega trga stanovanjskih nepremičnin v višini vsaj 2 milijard EUR, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti belgijskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki uporablja pristop IRB, preseže prag v višini 2 milijard EUR.
8. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 2 milijard EUR najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Francija

Poostritev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov sprejemljivega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) in druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije.

I. Opis ukrepa

1. Francoski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za GSPI in DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije (ne na subkonsolidirani ravni), obsega poostritev omejitve velikih izpostavljenosti, ki se nanaša na izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, na 5 odstotkov njihovega sprejemljivega kapitala.
2. Nefinančna družba je opredeljena kot fizična ali pravna oseba zasebnega prava s sedežem v Franciji, ki spada na svoji ravni in na najvišji ravni konsolidacije v sektor nefinančnih družb, kakor je opredeljen v točki 2.45 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
3. Ukrep se uporablja za izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji in za izpostavljenosti do skupin povezanih nefinančnih družb, na naslednji način:
 - (a) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, se ukrep uporablja za vsoto neto izpostavljenosti do skupine in vseh njenih povezanih subjektov v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, se ukrep uporablja za vsoto:
 - (i) izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji;
 - (ii) izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki jih nefinančne družbe iz točke (i) neposredno ali posredno obvladujejo v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in
 - (iii) izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki so ekonomsko odvisni od nefinančnih družb iz točke (i) v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Nefinančne družbe, ki nimajo sedeža v Franciji ter niso podrejene družbe nefinančne družbe s sedežem v Franciji ali od nje ekonomsko odvisni subjekti in jih neposredno ali posredno ne obvladuje nefinančna družba s sedežem v Franciji, torej ne sodijo v okvir ukrepa.

V skladu s členom 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ukrep uporablja po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. GSPI ali DSPI mora šteti nefinančno družbo s sedežem v Franciji za veliko, če znaša njena originalna izpostavljenost do te nefinančne družbe ali skupine povezanih nefinančnih družb v smislu odstavka 3 najmanj 300 milijonov EUR. Vrednost originalne izpostavljenosti se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014 (**).
5. Nefinančna družba se šteje za visoko zadolženo, če je njen količnik finančnega vzvoda višji od 100 odstotkov in količnik kritja finančnih stroškov nižji od tri, izračunano na najvišji ravni konsolidacije na naslednji način:
 - (a) količnik finančnega vzvoda je razmerje med skupnim dolgom brez gotovine in lastniškim kapitalom in
 - (b) količnik kritja finančnih stroškov je razmerje med dodano vrednostjo, povečano za subvencije za poslovanje in zmanjšano za: (i) plače; (ii) davke in dajatve iz poslovanja; (iii) druge neto običajne izdatke za poslovanje brez neto stroškov obresti in podobnih stroškov in (iv) deprecijacijo in amortizacijo na eni strani ter stroški obresti in podobnimi stroški na drugi strani.

Količniki se izračunajo na podlagi računovodskih agregatov, opredeljenih v skladu z veljavnimi standardi, kakor so predstavljeni v računovodskih izkazih nefinančne družbe, ki jih po potrebi potrdi pooblaščen računovodja.

II. Vzajemnost

6. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa tako, da ga uporabijo za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije v njihovi jurisdikciji.
7. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim v skladu s podpriporočilom C(2) priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v šestih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

8. Ukrep dopolnjuje sestavljen prag pomembnosti, ki ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis* in ga sestavljajo:
 - (a) prag v višini 2 milijard EUR za skupne originalne izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije do francoskega sektorja nefinančnih družb;
 - (b) prag v višini 300 milijonov EUR, ki se uporablja za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in dosega ali presegajo prag iz točke (a), za:
 - (i) posamezno originalno izpostavljenost do nefinančne družbe s sedežem v Franciji;
 - (ii) vsoto originalnih izpostavljenosti do skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, izračunano v skladu z odstavkom 3(a);
 - (iii) vsoto originalnih izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, kakor se poroča na podlagi predlog C 28.00 in C 29.00 iz Priloge VIII k Izvedbeni uredbi (EU) št. 680/2014;
 - (c) prag v višini 5 odstotkov sprejemljivega kapitala GSPI ali DSPI na najvišji ravni konsolidacije za izpostavljenosti, opredeljene v točki (b), po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Pragova iz odstavkov (b) in (c) se uporabljata ne glede na to, ali je ustrezní subjekt ali nefinančna družba visoko zadolžena ali ne.

Vrednost originalne izpostavljenosti iz odstavkov (a) in (b) se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014.

9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki ne presega sestavljenega praga pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da uporabijo francoski ukrep za predhodno izvzete GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, kadar se preseže sestavljeni prag pomembnosti iz člena 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.
10. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena GSPI in nobena DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki bi imela izpostavljenosti do francoskega sektorja nefinančnih družb nad pragom pomembnosti iz odstavka 8, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti francoskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa, ko GSPI ali DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije preseže sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.
11. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8 najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Luksemburg:

Pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine (razmerje LTV) za nove hipotekarne kredite za nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu, z različnimi mejnimi vrednostmi, ki se uporabijo za različne kategorije kreditorejmalcev:

- (a) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;**
- (b) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditorejmalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;**
- (c) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).**

I. Opis ukrepa

1. Luksemburški organi so aktivirali pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja LTV za nove hipotekarne kredite za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu. Na podlagi priporočila odbora *Comité du Risque Systémique* (odbor za sistemska tveganja) ⁽¹⁾ je *Commission de Surveillance du Secteur Financier* (komisija za nadzor finančnega sektorja) ⁽²⁾ delovala usklajeno s centralno banko Banque centrale du Luxembourg in aktivirala mejne vrednosti razmerja LTV, ki so različne za tri kategorije kreditorejmalcev. Mejne vrednosti razmerja LTV za vsako od treh kategorij so naslednje:
- (a) mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;
- (b) mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditorejmalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;
- (c) mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).

⁽¹⁾ Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg (CRS/2020/005).

⁽²⁾ CSSF Regulation N.20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg.

2. Razmerje LTV je razmerje med vsoto vseh kreditov ali obrokov kreditov, ki jih je kreditojemalec zavaroval s stanovanjsko nepremičnino ob odobritvi kredita, in vrednostjo nepremičnine ob istem času.
3. Mejne vrednosti razmerja LTV se uporabljajo neodvisno od vrste lastništva (tj. popolno lastništvo, pravica do uporabe, gola lastnina).
4. Navedeni ukrep se uporablja za vsakega zasebnega kreditojemalca, ki vzame hipotekarni kredit za nakup stanovanjske nepremičnine v Luksemburgu za neposlovne namene. Ta ukrep se uporabi tudi, če kreditojemalec za izvedbo tega posla uporabi pravno strukturo, kot je družba za naložbe v nepremičnine, in v primeru skupnih vlog. ‚Stanovanjske nepremičnine‘ vključujejo stavbna zemljišča, ne glede na to, ali so se gradbena dela začela takoj po nakupu, ali po nekaj letih. Ta ukrep se uporabi tudi, če se kreditojemalcu odobri kredit za nakup nepremičnine s pogodbo za dolgoročen najem. Nepremičnina je lahko namenjena bivanju lastnika ali oddaji.

II. Vzajemnost

5. Državam članicam, katerih kreditne institucije, zavarovalne družbe in osebe, ki poklicno opravljajo dejavnost kreditiranja (dajalci hipotekarnih kreditov), imajo zadevne pomembne kreditne izpostavljenosti do Luksemburga v obliki neposrednih čezmejnih kreditov, se priporoča zagotovitev vzajemnosti luksemburškega ukrepa v njihovi jurisdikciji. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep za vse zadevne čezmejne izpostavljenosti, bi ti morali uporabiti ukrepe, ki so na voljo in katerih učinek je najbolj enakovreden učinku aktiviranega ukrepa makrobonitetne politike.
6. Države članice morajo v skladu s priporočilom D Priporočila ESRB 2015/2 ESRB uradno obvestiti, da so zagotovile vzajemnost luksemburškega ukrepa ali uporabile izjeme *de minimis*. To uradno obvestilo je treba predložiti najpozneje v enem mesecu po sprejetju vzajemnega ukrepa, pri tem pa uporabiti ustrezno predlogo, ki je objavljena na spletni strani ESRB. ESRB bo uradna obvestila objavil na svoji spletni strani, s čimer bo javnost seznanil z nacionalnimi odločitvami o vzajemnosti. Ta objava bo vključevala vse izjeme v državah članicah, ki zagotavljajo vzajemnost, in njihovo zavezo, da bodo spremljale uhajanja in ukrepane, če bi bilo potrebno.
7. Državam članicam se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepa v treh mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

8. Ta ukrep dopolnjujeta dva praga pomembnosti, ki države članice, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerjata pri morebitni uporabi načela *de minimis*: posamezni državi lasten prag pomembnosti in posamezni instituciji lasten prag pomembnosti. Posamezni državi lasten prag pomembnosti za skupno čezmejno hipotekarno kreditiranje v Luksemburg je 350 milijonov EUR, kar ustreza približno 1 % skupnega domačega trga hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine v decembru 2020. Posamezni instituciji lasten prag pomembnosti za skupno čezmejno hipotekarno kreditiranje v Luksemburg je 35 milijonov EUR, kar ustreza približno 0,1 % skupnega domačega trga hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine v decembru 2020. Vzajemnost se zahteva samo, kadar sta presežena posamezni državi in posamezni instituciji lasten prag.

Norveška

- **stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 4,5 % za izpostavljenosti na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (Sporazum EGP) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za vse kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem;**
- **spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 20 % za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma o EGP (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB);**
- **spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 35 % za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.**

I. Opis ukrepov

1. *Finansdepartementet* (norveško ministrstvo za finance) je od 31. decembra 2020 uvedel tri ukrepe, in sicer (i) zahtevo glede blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti na Norveškem v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020; (ii) spodnjo mejo za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ter (iii) spodnjo mejo za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020.
2. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj je določena na 4,5 % in se uporablja za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem. Za kreditne institucije, ki ne uporabljajo naprednega pristopa IRB, pa je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse izpostavljenosti, določena na 3 % do 31. decembra 2022; po tem datumu je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse domače izpostavljenosti, določena na 4,5 %.
3. Ukrep spodnje meje za utež tveganja za stanovanjske nepremičnine je posamezni instituciji lastna spodnja meja za utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja za kreditne institucije, ki uporabljajo pristop IRB. Spodnja meja za utež tveganja za nepremičnine se nanaša na z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja v portfelju stanovanjskih nepremičnin. Norveške izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin bi bilo treba razumeti kot izpostavljenosti na drobno, zavarovane z nepremičninami na Norveškem.
4. Ukrep spodnje meje za utež tveganja za poslovne nepremičnine je posamezni instituciji lastna spodnja meja za utež tveganja za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja za kreditne institucije, ki uporabljajo pristop IRB. Spodnja meja za utež tveganja za nepremičnine se nanaša na z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja v portfelju poslovnih nepremičnin. Norveške izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin bi bilo treba razumeti kot izpostavljenosti do podjetij, zavarovane z nepremičninami na Norveškem.

II. Vzajemnost

5. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost norveških ukrepov za izpostavljenosti, ki se nahajajo na Norveškem, v skladu s členom 134(1) Direktive (EU) 2013/36/EU oziroma členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost stopnje blažilnika sistemskih tveganj v 18 mesecih po objavi tega priporočila, kakor je spremenjeno s Priporočilom ESRB/2021/3 Evropskega odbora za sistemska tveganja (**), v *Uradnem listu Evropske unije*, razen če je v spodnjem odstavku 7 določeno drugače. Za spodnje meje za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin na Norveškem je treba zagotoviti vzajemnost v standardnem prehodnem obdobju treh mesecev, določenem v Priporočilu ESRB/2015/2.
6. Če v jurisdikciji ustreznih organov niso na voljo enaki ukrepi makrobonitetne politike, se jim v skladu s podpriporočilom C(2) priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrepe makrobonitetne politike, ki so na voljo v njihovi jurisdikciji in katerih učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenih ukrepov, ki se priporočajo za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovredne ukrepe za zagotovitev vzajemnosti spodnjih mej za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin sprejmejo v 12 mesecih oziroma za zagotovitev vzajemnosti stopnje blažilnika sistemskih tveganj v 18 mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*, razen če je v spodnjem odstavku 7 za blažilnik sistemskih tveganj določeno drugače.
7. Dokler se Direktiva (EU) 2019/978 ne začne uporabljati za Norveško in na Norveškem v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP, lahko ustrezni organi zagotovijo vzajemnost norveškega ukrepa blažilnika sistemskih tveganj na način in na ravni, ki upošteva prekrivanje ali razlike med kapitalskimi zahtevami, ki se uporabljajo v njihovi državi članici in na Norveškem, če upoštevaajo naslednja načela:
 - (a) kritje tveganja: ustrezni organi bi morali zagotoviti, da se ustrezno obravnava sistemsko tveganje, ki se ga z norveškimi ukrepi skuša zmanjšati;
 - (b) preprečitev regulativne arbitraže in zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev: ustrezni organi bi morali zmanjšati možnost uhajanj in regulativne arbitraže ter po potrebi takoj odpraviti vsakršno regulativno vrzel; ustrezni organi bi morali zagotoviti enake konkurenčne pogoje med kreditnimi institucijami.

Ta odstavek se ne uporablja za ukrepe spodnje meje za povprečne uteži tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin.

III. Prag pomembnosti

8. Ukrepe dopolnjujejo posamezni instituciji lastni pragovi pomembnosti, ki temeljijo na izpostavljenostih, ki se nahajajo na Norveškem, in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerjajo pri morebitni uporabi načela *de minimis*, in sicer:
 - (a) za blažilnik sistemskih tveganj je prag pomembnosti določen pri znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti v višini 32 milijard NOK, kar ustreza približno 1 % skupnega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti na Norveškem, ki jih imajo kreditne institucije;
 - (b) za spodnjo mejo za utež tveganja za stanovanjske nepremičnine je prag pomembnosti določen pri obsegu bruto kreditiranja v višini 32,3 milijarde NOK, kar ustreza približno 1 % bruto zavarovanih kreditov za stanovanjske nepremičnine norveškim strankam;
 - (c) za spodnjo mejo za utež tveganja za poslovne nepremičnine je prag pomembnosti določen pri obsegu bruto kreditiranja v višini 7,6 milijarde NOK, kar ustreza približno 1 % bruto zavarovanih kreditov za poslovne nepremičnine norveškim strankam.
9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in imajo izpostavljenosti na drobno na Norveškem. Za izpostavljenosti se šteje, da niso pomembne, če so pod posamezni instituciji lastnimi pragovi pomembnosti, določenimi v zgornjem odstavku 8. Ustrezni organi morajo pri uporabi pragov pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo norveške ukrepe za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se presežejo pragovi pomembnosti, določeni v zgornjem odstavku 8.
10. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 so pragovi pomembnosti, določeni v zgornjem odstavku 8, najvišje priporočene ravni pragov. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenih pragov določijo nižje pragove za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepov brez praga pomembnosti.
11. Kadar v državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija, ki bi imela pomembne izpostavljenosti na Norveškem, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti norveškega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost norveških ukrepov, ko kreditna institucija preseže ustrezne pragove pomembnosti.

Švedska

Posamezni instituciji lastna spodnja meja za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

I. Opis ukrepa

1. Švedski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, obsega posamezni instituciji lastno spodnjo mejo za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov.
2. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje je povprečje uteži tveganja posameznih izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 154 Uredbe (EU) št. 575/2013, tehtano z ustrezno vrednostjo izpostavljenosti.

II. Vzajemnost

3. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga v roku, določenem v podpriporočilu C(3), uporabijo za podružnice, ki se nahajajo na Švedskem ter so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB.
4. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je na Švedskem izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podpriporočilu C(3).

5. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

6. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki znaša 5 milijard SEK in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
7. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, niso pomembne in so pod pragom pomembnosti v višini 5 milijard SEK. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo švedski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK.
8. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale na Švedskem ali ki bi imela neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, ter ki bi imela izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, v višini vsaj 5 milijard SEK, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti švedskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki uporablja pristop IRB, preseže prag v višini 5 milijard SEK.
9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.“

(*) Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

(**) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

(***) Še ni objavljeno v Uradnem listu.

PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA**z dne 24. marca 2021****o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (ESRB/2021/2)**

(2021/C 222/02)

SPLOŠNI ODBOR EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽¹⁾ ter zlasti člena 3 in členov 16 do 18 Uredbe,ob upoštevanju Sklepa ESRB/2011/1 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. januarja 2011 o sprejetju Poslovnika Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽²⁾ in zlasti členov 18 do 20 Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotavljanje učinkovitih in doslednih nacionalnih ukrepov makrobonitetne politike je treba obvezno vzajemnost, ki se zahteva po pravu Unije, dopolniti s prostovoljno vzajemnostjo.
- (2) Cilj okvira za prostovoljno vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, določenega v Priporočilu ESRB/2015/2 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽³⁾, je zagotoviti, da se za istovrstne izpostavljenosti tveganju v posamezni državi članici uporabi enak niz makrobonitetnih zahtev, ne glede na pravni status in lokacijo ponudnika finančnih storitev.
- (3) Priporočilo ESRB/2017/4 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽⁴⁾ ustreznemu organu, pristojnemu za aktiviranje, priporoča, da ob predložitvi zahteve za vzajemnost Evropskemu odboru za sistemska tveganja (ESRB) predlaga najvišji prag pomembnosti, pri katerem se lahko šteje, da izpostavljenost posameznega ponudnika finančnih storitev ugotovljenemu makrobonitetnemu tveganju v jurisdikciji, kjer organ, pristojen za aktiviranje, uporabi ukrep makrobonitetne politike, ni pomembna, če je pod tem pragom. ESRB lahko priporoči drugačen prag, če presodi, da je to potrebno.
- (4) Od 1. januarja 2021 morajo kreditne institucije, zavarovalne družbe in osebe, ki poklicno opravljajo dejavnost kreditiranja (dajalci hipotekarnih kreditov), v Luksemburgu izpolnjevati zahteve glede mejnih vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine (razmerje LTV) pri novih hipotekarnih kreditih za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu, z različnimi mejnimi vrednostmi razmerja LTV za različne kategorije kreditobjemalcev: (i) mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče; (ii) mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce (tj. kupce, ki niso novi kupci), ki kupujejo svoje primarno prebivališče, ob upoštevanju olajšave za del portfelja (tj. kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditobjemalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %); (iii) mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 1.⁽²⁾ UL C 58, 24.2.2011, str. 4.⁽³⁾ Priporočilo ESRB/2015/2 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 15. decembra 2015 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 97, 12.3.2016, str. 9).⁽⁴⁾ Priporočilo ESRB/2017/4 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. oktobra 2017 o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 431, 15.12.2017, str. 1).

- (5) Na podlagi zahteve za vzajemnost, ki jo je *Comité du Risque Systématique* (odbor za sistemsko tveganje) predložil ESRB 18. decembra 2020, in da bi: (i) preprečili uresničevanje negativnih čezmejnih učinkov v obliki uhajanj in regulativne arbitraže, ki bi lahko bili posledica izvajanja ukrepa makrobonitetne politike, ki se uporablja v Luksemburgu; (ii) ohranili enake konkurenčne pogoje med ustreznimi finančnimi institucijami ter ohranili splošno odpornost teh finančnih institucij; je splošni odbor ESRB odločil, da ta ukrep vključi na seznam ukrepov makrobonitetne politike, za katere se priporoča zagotovitev vzajemnosti v skladu s Priporočilom ESRB/2015/2.
- (6) Ukrep makrobonitetne politike, ki ga je aktiviral *Commission de Surveillance du Secteur Financier* (komisija za nadzor finančnega sektorja), je ukrep, ki ni harmoniziran v pravu Unije. V skladu s podpriporočilom C(2) Priporočila ESRB/2015/2 se organom, ki zagotavljajo vzajemnost, priporoča, da izvedejo ukrep makrobonitetne politike, ki je enak ukrepu, ki ga je izvedel organ, pristojen za aktiviranje, če v nacionalni zakonodaji ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, pa po posvetovanju z ESRB sprejmejo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku aktiviranega ukrepa makrobonitetne politike.
- (7) Splošni odbor ESRB je tudi odločil, da priporoči posamezni instituciji in posamezni državi lasten prag pomembnosti, ki bo države članice, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerjal pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
- (8) Zato je treba Priporočilo ESRB/2015/2 ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

SPREMEMBE

Priporočilo ESRB/2015/2 se spremeni:

1. v oddelku 1 se podpriporočilo C(1) nadomesti z naslednjim:

„1. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi in jih ESRB priporoča za vzajemnost. Priporoča se zagotovitev vzajemnosti naslednjih ukrepov, kakor so podrobneje opisani v Prilogi:

Belgija:

— pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, ter ga sestavljata:

(a) pavšalni pribitek k uteži tveganja v višini 5 odstotnih točk in

(b) sorazmerni pribitek k uteži tveganja, ki obsega 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji;

Francija:

— poostritev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov sprejemljivega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) in druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije;

Luksemburg:

- pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine (razmerje LTV) za nove hipotekarne kredite za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu, z različnimi mejnimi vrednostmi razmerja LTV, ki se uporabijo za različne kategorije kreditotjemalcev:
 - (a) mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;
 - (b) mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditotjemalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;
 - (c) mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).

Švedska:

- posamezni instituciji lastna spodnja meja za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.“;

2. Priloga se nadomesti s Prilogo k temu priporočilu.

V Frankfurtu na Majni, 24. marca 2021.

Vodja sekretariata ESRB
V imenu splošnega odbora ESRB
Francesco MAZZAFERRO

PRILOGA

„PRILOGA

Belgija

Pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in uporabljajo pristop IRB, ter se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013. Pribitek ima dva sestavna dela:

- (a) **pavšalni pribitek k uteži tveganja v višini 5 odstotnih točk in**
- (b) **sorazmerni pribitek k uteži tveganja, ki obsega 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji.**

I. Opis ukrepa

1. Belgijski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in uporabljajo pristop IRB, obsega pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, pri čemer ima pribitek dva sestavna dela:
 - (a) prvi sestavni del obsega povečanje uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki se pridobi po izračunu drugega dela pribitka k uteži tveganja v skladu s točko (b), za 5 odstotnih točk;
 - (b) drugi sestavni del obsega povečanje uteži tveganja za 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje je povprečje uteži tveganja posameznih posojil, izračunano v skladu s členom 154 Uredbe (EU) št. 575/2013, tehtano z ustrežno vrednostjo izpostavljenosti.

II. Vzajemnost

2. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa tako, da ga v roku, določenem v podpriporočilu C(3), uporabijo za podružnice, ki se nahajajo v Belgiji ter so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB.
3. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo neposredne izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je v Belgiji izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podpriporočilu C(3).
4. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost, vključno s sprejetjem nadzorniških ukrepov in uporabo nadzorniških pooblastil, določenih v oddelku IV poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

5. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki znaša 2 milijardi EUR in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
6. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami v Belgiji, niso pomembne in so pod pragom pomembnosti v višini 2 milijard EUR. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo belgijski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 2 milijard EUR.

7. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale v Belgiji ali ki bi imela neposredne izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami v Belgiji, ter ki bi imela izpostavljenosti do belgijskega trga stanovanjskih nepremičnin v višini vsaj 2 milijard EUR, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti belgijskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki uporablja pristop IRB, preseže prag v višini 2 milijard EUR.
8. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 2 milijard EUR najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Francija

Poostriev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov sprejemljivega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) in druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije.

I. Opis ukrepa

1. Francoski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za GSPI in DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije (ne na subkonsolidirani ravni), obsega poostriev omejitve velikih izpostavljenosti, ki se nanaša na izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, na 5 odstotkov njihovega sprejemljivega kapitala.
2. Nefinančna družba je opredeljena kot fizična ali pravna oseba zasebnega prava s sedežem v Franciji, ki spada na svoji ravni in na najvišji ravni konsolidacije v sektor nefinančnih družb, kakor je opredeljen v točki 2.45 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
3. Ukrep se uporablja za izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji in za izpostavljenosti do skupin povezanih nefinančnih družb, na naslednji način:
 - (a) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, se ukrep uporablja za vsoto neto izpostavljenosti do skupine in vseh njenih povezanih subjektov v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, se ukrep uporablja za vsoto:
 - a. izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji;
 - b. izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki jih nefinančne družbe iz točke (i) neposredno ali posredno obvladujejo v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in
 - c. izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki so ekonomsko odvisni od nefinančnih družb iz točke (i) v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Nefinančne družbe, ki nimajo sedeža v Franciji ter niso podrejene družbe nefinančne družbe s sedežem v Franciji ali od nje ekonomsko odvisni subjekti in jih neposredno ali posredno ne obvladuje nefinančna družba s sedežem v Franciji, torej ne sodijo v okvir ukrepa.

V skladu s členom 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ukrep uporablja po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. GSPI ali DSPI mora šteti nefinančno družbo s sedežem v Franciji za veliko, če znaša njena originalna izpostavljenost do te nefinančne družbe ali skupine povezanih nefinančnih družb v smislu odstavka 3 najmanj 300 milijonov EUR. Vrednost originalne izpostavljenosti se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014 (**).
5. Nefinančna družba se šteje za visoko zadolženo, če je njen količnik finančnega vzvoda višji od 100 odstotkov in količnik kritja finančnih stroškov nižji od tri, izračunano na najvišji ravni konsolidacije na naslednji način:
 - (a) količnik finančnega vzvoda je razmerje med skupnim dolgom brez gotovine in lastniškim kapitalom in
 - (b) količnik kritja finančnih stroškov je razmerje med dodano vrednostjo, povečano za subvencije za poslovanje in zmanjšano za: (i) plače; (ii) davke in dajatve iz poslovanja; (iii) druge neto običajne izdatke za poslovanje brez neto stroškov obresti in podobnih stroškov in (iv) deprecijacijo in amortizacijo na eni strani ter stroški obresti in podobnimi stroški na drugi strani.

Količniki se izračunajo na podlagi računovodskih agregatov, opredeljenih v skladu z veljavnimi standardi, kakor so predstavljeni v računovodskih izkazih nefinančne družbe, ki jih po potrebi potrdi pooblaščen računovodja.

II. Vzajemnost

6. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa tako, da ga uporabijo za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije v njihovi jurisdikciji.
7. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim v skladu s podpriporočilom C(2) priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v šestih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

8. Ukrep dopolnjuje sestavljen prag pomembnosti, ki ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis* in ga sestavljajo:
 - (a) prag v višini 2 milijard EUR za skupne originalne izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije do francoskega sektorja nefinančnih družb;
 - (b) prag v višini 300 milijonov EUR, ki se uporablja za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in dosežajo ali presegajo prag iz točke (a), za:
 - (i) posamezno originalno izpostavljenost do nefinančne družbe s sedežem v Franciji;
 - (ii) vsoto originalnih izpostavljenosti do skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, izračunano v skladu z odstavkom 3(a);
 - (iii) vsoto originalnih izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, kakor se poroča na podlagi predlog C 28.00 in C 29.00 iz Priloge VIII k Izvedbeni uredbi (EU) št. 680/2014;
 - (c) prag v višini 5 odstotkov sprejemljivega kapitala GSPI ali DSPI na najvišji ravni konsolidacije za izpostavljenosti, opredeljene v točki (b), po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Pragova iz odstavkov (b) in (c) se uporabljata ne glede na to, ali je ustrezní subjekt ali nefinančna družba visoko zadolžena ali ne.

Vrednost originalne izpostavljenosti iz odstavkov (a) in (b) se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014.

9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki ne presegajo sestavljenega praga pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da uporabijo francoski ukrep za predhodno izvzete GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, kadar se preseže sestavljeni prag pomembnosti iz člena 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.
10. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena GSPI in nobena DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki bi imela izpostavljenosti do francoskega sektorja nefinančnih družb nad pragom pomembnosti iz odstavka 8, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti francoskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa, ko GSPI ali DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije preseže sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.
11. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8 najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Luksemburg:

Pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine (razmerje LTV) za nove hipotekarne kredite za nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu, z različnimi mejnimi vrednostmi, ki se uporabijo za različne kategorije kreditorejmalcev:

- (a) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;**
- (b) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditorejmalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;**
- (c) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).**

I. Opis ukrepa

1. Luksemburški organi so aktivirali pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja LTV za nove hipotekarne kredite za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu. Na podlagi priporočila odbora *Comité du Risque Systémique* (odbor za sistemska tveganja) ⁽¹⁾ je *Commission de Surveillance du Secteur Financier* (komisija za nadzor finančnega sektorja) ⁽²⁾ delovala usklajeno s centralno banko Banque centrale du Luxembourg in aktivirala mejne vrednosti razmerja LTV, ki so različne za tri kategorije kreditorejmalcev. Mejne vrednosti razmerja LTV za vsako od treh kategorij so naslednje:
- (a) mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;
- (b) mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditorejmalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;
- (c) mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).

⁽¹⁾ *Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg* (CRS/2020/005).

⁽²⁾ *CSSF Regulation N.20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg*.

2. Razmerje LTV je razmerje med vsoto vseh kreditov ali obrokov kreditov, ki jih je kreditojemalec zavaroval s stanovanjsko nepremičnino ob odobritvi kredita, in vrednostjo nepremičnine ob istem času.
3. Mejne vrednosti razmerja LTV se uporabljajo neodvisno od vrste lastništva (tj. popolno lastništvo, pravica do uporabe, gola lastnina).
4. Navedeni ukrep se uporablja za vsakega zasebnega kreditojemalca, ki vzame hipotekarni kredit za nakup stanovanjske nepremičnine v Luksemburgu za neposlovne namene. Ta ukrep se uporabi tudi, če kreditojemalec za izvedbo tega posla uporabi pravno strukturo, kot je družba za naložbe v nepremičnine, in v primeru skupnih vlog. „Stanovanjske nepremičnine“ vključujejo stavbna zemljišča, ne glede na to, ali so se gradbena dela začela takoj po nakupu, ali po nekaj letih. Ta ukrep se uporabi tudi, če se kreditojemalcu odobri kredit za nakup nepremičnine s pogodbo za dolgoročen najem. Nepremičnina je lahko namenjena bivanju lastnika ali oddaji.

II. Vzajemnost

5. Državam članicam, katerih kreditne institucije, zavarovalne družbe in osebe, ki poklicno opravljajo dejavnost kreditiranja (dajalci hipotekarnih kreditov), imajo zadevne pomembne kreditne izpostavljenosti do Luksemburga v obliki neposrednih čezmejnih kreditov, se priporoča zagotovitev vzajemnosti luksemburškega ukrepa v njihovi jurisdikciji. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep za vse zadevne čezmejne izpostavljenosti, bi ti morali uporabiti ukrepe, ki so na voljo in katerih učinek je najbolj enakovreden učinku aktiviranega ukrepa makrobonitetne politike.
6. Države članice morajo v skladu s priporočilom D Priporočila ESRB 2015/2 ESRB uradno obvestiti, da so zagotovile vzajemnost luksemburškega ukrepa ali uporabile izjeme *de minimis*. To uradno obvestilo je treba predložiti najpozneje v enem mesecu po sprejetju vzajemnega ukrepa, pri tem pa uporabiti ustrezno predlogo, ki je objavljena na spletni strani ESRB. ESRB bo uradna obvestila objavil na svoji spletni strani, s čimer bo javnost seznanil z nacionalnimi odločitvami o vzajemnosti. Ta objava bo vključevala vse izjeme v državah članicah, ki zagotavljajo vzajemnost, in njihovo zavezo, da bodo spremljale uhajanja in ukrepe, če bi bilo potrebno.
7. Državam članicam se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepa v treh mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

8. Ta ukrep dopolnjujeta dva praga pomembnosti, ki države članice, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerjata pri morebitni uporabi načela *de minimis*: posamezni državi lasten prag pomembnosti in posamezni instituciji lasten prag pomembnosti. Posamezni državi lasten prag pomembnosti za skupno čezmejno hipotekarno kreditiranje v Luksemburg je 350 milijonov EUR, kar ustreza približno 1 % skupnega domačega trga hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine v decembru 2020. Posamezni instituciji lasten prag pomembnosti za skupno čezmejno hipotekarno kreditiranje v Luksemburg je 35 milijonov EUR, kar ustreza približno 0,1 % skupnega domačega trga hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine v decembru 2020. Vzajemnost se zahteva samo, kadar sta presežena posamezni državi in posamezni instituciji lasten prag.

Švedska

Posamezni instituciji lastna spodnja meja za izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

I. Opis ukrepa

1. Švedski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, obsega posamezni instituciji lastno spodnjo mejo za izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov.

2. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje je povprečje uteži tveganja posameznih izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 154 Uredbe (EU) št. 575/2013, tehtano z ustrežno vrednostjo izpostavljenosti.

II. Vzajemnost

3. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga v roku, določenem v podprilogočilu C(3), uporabijo za podružnice, ki se nahajajo na Švedskem ter so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB.
4. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami. V skladu s podprilogočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je na Švedskem izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podprilogočilu C(3).
5. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

6. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki znaša 5 milijard SEK in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
7. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, niso pomembne in so pod pragom pomembnosti v višini 5 milijard SEK. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo švedski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK.
8. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale na Švedskem ali ki bi imela neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, ter ki bi imela izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, v višini vsaj 5 milijard SEK, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti švedskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki uporablja pristop IRB, preseže prag v višini 5 milijard SEK.
9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

(*) Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

(**) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).“

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SVET

Obvestilo nekaterim osebam, za katere veljajo omejevalni ukrepi, določeni v Sklepu Sveta 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine, in Uredbi Sveta (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine

(2021/C 222/03)

Naslednje osebe: Denis Valentinovich BEREZOVSKIY (št. 4), Sergei Vladimirovich ZHELEZNYAK (št. 17), Sergei Ivanovich MENYAILO (št. 37), Vladimir Nikolaevich PLIGIN (št. 51), Oleg Grigorievich KOZYURA (št. 53), Roman Viktorovich LYAGIN (št. 58), Mikhail Vladimirovich DEGTARYOV (št. 79), Fyodor Dmitrievich BEREZIN (št. 84), Vladimir Abdaliyevich VASILYEV (št. 108), Vladimir Stepanovich NIKITIN (št. 111), Alexander Mikhailovich BABAKOV (št. 119), Oleg Konstantinovich AKIMOV (št. 121), Ihor Vladymyrovych KOSTENOK (št. 130), Yevgeniy Vyacheslavovich ORLOV (št. 131), Eduard Aleksandrovich BASURIN (št. 137), Alexandr Vasilievich SHUBIN (št. 138), Andrey Vladimirovich CHEREZOV (št. 158) in Aleksandr Yurevich PETUKHOV (št. 164) ter osebe iz Priloge k Sklepu Sveta 2014/145/SZVP ⁽¹⁾ o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine, in Priloge I k Uredbi Sveta (EU) št. 269/2014 ⁽²⁾ o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine, obveščamo o naslednjem:

Svet namerava ohraniti omejevalne ukrepe proti navedenim osebam z novimi utemeljitvami. Te osebe obveščamo, da lahko do 24. junija 2021 Svetu pošljejo zahtevek za pridobitev predvidenih utemeljitev za njihovo uvrstitev na seznam na naslov:

Council of the European Union

General Secretariat
RELEX.1.C
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
E-naslov: sanctions@consilium.europa.eu

⁽¹⁾ UL L 78, 17.3.2014, str. 16.

⁽²⁾ UL L 78, 17.3.2014, str. 6.

EVROPSKA KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

10. junij 2021

(2021/C 222/04)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj		
USD	ameriški dolar	1,2174	CAD	kanadski dolar	1,4739
JPY	japonski jen	133,35	HKD	hongkonški dolar	9,4467
DKK	danska krona	7,4364	NZD	novozelandski dolar	1,6932
GBP	funt šterling	0,86293	SGD	singapurski dolar	1,6129
SEK	švedska krona	10,0715	KRW	južnokorejski won	1 358,76
CHF	švicarski frank	1,0909	ZAR	južnoafriški rand	16,6091
ISK	islandska krona	146,80	CNY	kitajski juan	7,7828
NOK	norveška krona	10,1118	HRK	hrvaška kuna	7,4985
BGN	lev	1,9558	IDR	indonezijska rupija	17 375,34
CZK	češka krona	25,391	MYR	malezijski ringit	5,0163
HUF	madžarski forint	346,14	PHP	filipinski peso	58,129
PLN	poljski zlot	4,4818	RUB	ruski rubelj	87,8666
RON	romunski leu	4,9223	THB	tajski bat	37,947
TRY	turška lira	10,3284	BRL	brazilski real	6,1432
AUD	avstralski dolar	1,5731	MXN	mehiški peso	23,9905
			INR	indijska rupija	88,9732

(¹) Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

V

(Objave)

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM SKUPNE TRGOVINSKE POLITIKE

EVROPSKA KOMISIJA

Obvestilo o bližnjem izteku nekaterih protisubvencijskih ukrepov

(2021/C 222/05)

1. V skladu s členom 18(4) Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽¹⁾, Evropska komisija obvešča, da se bodo spodaj navedeni izravnalni ukrepi iztekli na datum iz razpredelnice, razen če bo uveden pregled v skladu z naslednjim postopkom.

2. Postopek

Proizvajalci Unije lahko vložijo pisni zahtevek za pregled. Ta zahtevek mora vsebovati zadostne dokaze, da bi se subvencioniranje in škoda zaradi izteka ukrepov verjetno nadaljevala ali ponovila. Če se Komisija odloči za pregled zadevnih ukrepov, se uvoznikom, izvoznikom, predstavnikom države izvoznice in proizvajalcem Unije omogoči, da podrobneje razložijo, spodbijajo ali komentirajo zadeve, opisane v zahtevku za pregled.

3. Rok

Proizvajalci Unije lahko na podlagi navedenega kadar koli po objavi tega obvestila vložijo pisni zahtevek za pregled, ki ga mora Evropska komisija (naslov: European Commission, Directorate-General for Trade (Unit G-1), CHAR 4/39, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgique/België ⁽²⁾) prejeti vsaj tri mesece pred datumom iz razpredelnice.

4. To obvestilo je objavljeno v skladu s členom 18(4) Uredbe (EU) 2016/1037.

Izdelek	Države porekla ali izvoza	Ukrepi	Sklic	Iztek veljavnosti ⁽¹⁾
Nekateri sistemi grafitnih elektrod	Indija	Protisubvencijska dajatev	Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/421 z dne 9. marca 2017 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz nekaterih sistemov grafitnih elektrod s poreklom iz Indije po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 18 Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 64, 10.3.2017, str. 10)	11.3.2022

⁽¹⁾ Ukrep se izteče ob polnoči (00:00) na dan, naveden v tem stolpcu.

⁽¹⁾ UL L 176, 30.6.2016, str. 55.

⁽²⁾ TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM POLITIKE KONKURENCE

EVROPSKA KOMISIJA

Predhodna priglasitev koncentracije**(Zadeva M.10289 – PSP/Aviva/10 Station Road)****Zadeva, primerna za obravnavo po poenostavljenem postopku****(Besedilo velja za EGP)**

(2021/C 222/06)

1. Komisija je 4. junija 2021 prejela priglasitev predlagane koncentracije v skladu s členom 4 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾.

Ta priglasitev zadeva naslednja podjetja:

- Public Sector Pension Investment Board („PSP“, Kanada),
- Aviva Plc Group („Aviva“, Združeno kraljestvo),
- 10 Station Road (Združeno kraljestvo).

Podjetji PSP in Aviva pridobita v smislu člena 3(1)(b) uredbe o združitvah nadzor nad celotnim podjetjem 10 Station Road.

Koncentracija se izvede z nakupom sredstev.

2. Poslovne dejavnosti zadevnih podjetij so:

- za podjetje PSP: upravljanje pokojninskih naložb v okviru izvajanja pokojninskih načrtov kanadske zvezne javne uprave, kanadskih sil, kanadske kraljeve konjeniške policije in rezervnih sil. Upravlja diverzificiran globalni portfelj, vključno z delnicami, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji s stalnim donosom, ter naložbe v zasebni kapital, nepremičnine, infrastrukturo, naravne vire in kreditne naložbe,
- za skupino Aviva: v Združenem kraljestvu ustanovljeno podjetje, ki deluje v zavarovalniškem sektorju in kotira na londonski borzi. Aviva Plc kotira na glavnem trgu londonske borze. Skupina Aviva zagotavlja širok spekter zavarovalniških, varčevalnih in naložbenih produktov v 16 državah. Dejavnja je predvsem v Združenem kraljestvu, Franciji in Kanadi, vendar posluje tudi drugod v Evropi in Aziji,
- za podjetje 10 Station Road: poslovna stavba na naslovu 10 Station Road v Cambridgeu, CB1, Združeno kraljestvo.

3. Po predhodnem pregledu Komisija ugotavlja, da bi se za priglašeno koncentracijo lahko uporabljala uredba o združitvah. Vendar končna odločitev o tem še ni sprejeta.

V skladu z Obvestilom Komisije o poenostavljenem postopku obravnave določenih koncentracij na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽²⁾ je treba opozoriti, da je ta zadeva primerna za obravnavo po postopku iz Obvestila.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1 (uredba o združitvah).

⁽²⁾ UL C 366, 14.12.2013, str. 5.

4. Komisija zainteresirane tretje osebe poziva, naj ji predložijo morebitne pripombe glede predlagane transakcije.

Komisija mora pripombe prejeti najpozneje v 10 dneh po datumu te objave. Pri tem vedno navedite sklicno številko:

M.10289 – PSP/Aviva/10 Station Road

Pripombe se lahko Komisiji pošljejo po elektronski pošti, po telefaksu ali po pošti. Pri tem uporabite spodnje kontaktne podatke:

epošta: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

poštni naslov:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Predhodna priglasitev koncentracije
(Zadeva: M.10312 – Astorg Asset Management/Solina)
Zadeva, primerna za obravnavo po poenostavljenem postopku

(Besedilo velja za EGP)

(2021/C 222/07)

1. Komisija je 4. junija 2021 prejela priglasitev predlagane koncentracije v skladu s členom 4 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾.

Ta priglasitev zadeva naslednji podjetji:

- Astorg Asset Management S.à.r.l. („Astorg“, Luksemburg) in
- Solina Corporate S.A.S. („Solina“, Francija).

Podjetje Astorg pridobi v smislu člena 3(1)(b) uredbe o združitvah izključni nadzor nad celotnim podjetjem Solina.

Koncentracija se izvede z nakupom delnic.

2. Poslovne dejavnosti zadevnih podjetij so:

- za podjetje Astorg: naložbe v zasebni kapital. Sredstva, ki jih upravlja Astorg, so naložena v širok spekter industrij,
- za podjetje Solina: dobava aromatičnih in funkcionalnih sestavin za živilskopredelovalno industrijo, za sektorje priprave in dostave hrane ter prodaje živil na drobno ter za prehrambeno industrijo.

3. Po predhodnem pregledu Komisija ugotavlja, da bi se za priglašeno koncentracijo lahko uporabljala uredba o združitvah. Vendar končna odločitev o tem še ni sprejeta.

V skladu z Obvestilom Komisije o poenostavljenem postopku obravnave določenih koncentracij na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽²⁾ je treba opozoriti, da je ta zadeva primerna za obravnavo po postopku iz Obvestila.

4. Komisija zainteresirane tretje osebe poziva, naj ji predložijo morebitne pripombe glede predlagane transakcije.

Komisija mora pripombe prejeti najpozneje v 10 dneh po datumu te objave. Pri tem vedno navedite sklicno številko:

M.10312 – Astorg Asset Management/Solina

Pripombe se lahko Komisiji pošljejo po elektronski pošti, po telefaksu ali po pošti. Pri tem uporabite spodnje kontaktne podatke:

epošta: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

poštni naslov:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1 (uredba o združitvah).

⁽²⁾ UL C 366, 14.12.2013, str. 5.

DRUGI AKTI

EVROPSKA KOMISIJA

Objava spremenjene specifikacije proizvoda po odobritvi manjše spremembe v skladu z drugim pododstavkom člena 53(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012

(2021/C 222/08)

Evropska komisija je odobrila to manjšo spremembo v skladu s tretjim pododstavkom člena 6(2) Deleagirane uredbe Komisije (EU) št. 664/2014 ⁽¹⁾.

Zahtevek za odobritev te manjše spremembe je na voljo za vpogled v zbirki podatkov Komisije eAmbrosia.

SPECIFIKACIJA PROIZVODA ZA ZAJAMČENO TRADICIONALNO POSEBNOST

„KALAKUKKO“

EU št.: TSG-FI-0013-AM01 – 22. junij 2020

Država članica: Finska

1. Ime za registracijo

„Kalakukko“

2. Vrsta proizvoda [v skladu s Prilogo XI]

Skupina 2.24 Kruh, fino pecivo, slaščice, keksi in drugi pekovski izdelki

3. Razlogi za registracijo

3.1. Gre za proizvod:

- katerega način proizvodnje, predelava ali sestava ustreza tradicionalni praksi za zadevni proizvod ali živilo,
- ki je proizveden iz surovin ali sestavin, ki se tradicionalno uporabljajo.

Pri tradicionalni metodi priprave proizvoda „Kalakukko“ vedno uporabijo nadev iz rib in slanine, ki ga nato tesno ovijejo z gosto in precej debelo rženo srajčko. Nadev zaprejo tako, da čezenj preganejo robove testa. Priprava vključuje tudi počasno peko rib in mesa na tradicionalen način z nakopičeno toploto v pečici. Končni proizvod je lahko okrogel, ovalen ali podolgovat.

3.2. Gre za ime:

- ki se tradicionalno uporablja za označevanje specifičnega proizvoda,
- ki opredeljuje tradicionalne ali posebne lastnosti proizvoda.

Srajčko proizvoda „Kalakukko“ najprej za kratek čas pečejo pri visoki temperaturi, da se učvrsti in postane trša. Nadev iz rib in slanine v srajčki se med počasno peko pri nizki temperaturi v pečici povsem skuha ter postane sočen in mehek.

(¹) ULL 179, 19.6.2014, str. 17.

„Kalakukko“ je bil idealno kosilo za Fince, ki so delali v gozdarstvu in kmetijstvu in so delovne dni preživljali daleč od doma, saj se proizvod dolgo obdrži in ga je lahko nositi s sabo. Srajčka in nadev sta skupaj popoln obrok. Po izročilu so „Kalakukko“ začeli izdelovati v Savoniji in Kareliji v srednjem veku, ime pa so uporabljali za pekovske izdelke z rženo srajčko, pripravljene na zgoraj opisani način.

4. Opis

4.1. Opis proizvoda, za katerega se uporablja ime iz točke 1, vključno z njegovimi glavnimi fizikalnimi, kemijskimi, mikrobiološkimi ali organoleptičnimi značilnostmi, ki dokazujejo posebne lastnosti proizvoda (člen 7(2) te uredbe)

„Kalakukko“ je okrogel, ovalen ali podolgovat pekovski izdelek. Ima gosto in precej debelo rženo srajčko, ki jo najprej za kratek čas pečejo pri visoki temperaturi, da se površina učvrsti in postane trša. Nadev iz rib in slanine je med začetno peko (pri visoki temperaturi) in nato počasno peko povsem ovit s testom, tako da se počasi peče ter postane sočen in mehek. Debela srajčka preprečuje, da bi se nadev izsušil (in ga varuje pred mikroorganizmi) med prevozom, skladiščenjem in prodajo. „Kalakukko“ je s srajčko in nadevom sam po sebi celosten obrok.

Testo razvaljajo v okroglo, ovalno ali podolgovato obliko, na sredino pa nakopičijo ribji nadev in ga obložijo s slanino. Ovijejo ga tako, da čezenj preganejo robove testa. Vsi ti elementi so ključni pri tradicionalni proizvodnji te jedi.

4.2. Opis metode proizvodnje proizvoda, za katerega se uporablja ime iz točke 1, ki jo morajo proizvajalci upoštevati, po potrebi vključno z vrsto in značilnostmi uporabljenih surovin ali sestavin, in metode, po kateri je proizvod pripravljen (člen 7(2) te uredbe)

„Kalakukko“ se pripravi v dveh zaporednih korakih: najprej pripravimo testo, nato nadev.

Priprava testa

Zmešamo moke (največ ržene, malo pšenične in po želji nekaj ovsene in/ali ječmenove). Dodamo vodo in pazimo, da testo ne postane preredko. Dodamo sol in maslo ali margarino. Za testo s približno 1 kg moke potrebujemo približno 80 do 100 g masla ali margarine. Testo razvaljamo v okroglo, ovalno ali podolgovato obliko; razdalja med robovi naj bo med 15 in 50 cm. V sredini naj bo debelo približno 1,5 cm, proti robovom pa nekoliko tanjše. Po sredini ga lahko potresemo s še nekaj ržene moke, da ne bo vpilo tekočine nadeva.

Priprava nadeva

Nadev je iz opranih in osušenih rib (na primer navadnega ostriža, ameriške ozimice, rdečeočke, snetca ali lososa). Te so lahko nesoljene ali soljene. Cele ribe ali fileje v plasteh nakopičimo na sredino testa, da ležijo tesno skupaj. Vsako plast po okusu solimo in dodamo maslo ali margarino. Kupček rib obložimo z rezinami slanine in po vrhu solimo po okusu.

Nato „Kalakukko“ zapremo. Testo z dveh strani prepognemo čez nadev. Prste namočimo v malce vode in robova stisnemo skupaj. Enako prepognemo in stisnemo tudi preostale robove, da je nadev povsem ovit. Nazadnje testo oblikujemo v okrogel, ovalen ali podolgovat hlebec, pri čemer si pomagamo z nožem in nekaj vode.

Proizvod so včasih počasi pekli pri nakopičeni temperaturi, ki je ostala v krušni peči po običajni peki. Tako so ga pustili čez noč. Danes ga pečemo pri 250 do 300 °C 20 minut do eno uro in pazimo, da srajčka iz testa ne razpade. Če se to zgodi, jo zakrpamo z več testa. Nato „Kalakukko“ vzamemo iz pečice in zmanjšamo temperaturo na 125 do 150 °C. Premažemo ga z maslom ali margarino, lahko pa tudi pokrijemo z aluminijasto folijo.

Za testo, nadev in za namastitev lahko uporabimo tudi maslo ali margarino brez laktoze.

Nadev se kuha v pečici pri zmerni temperaturi, kar traja več ur, lahko pa tudi čez noč. Pečen „Kalakukko“ so tradicionalno ovili v volneno blago ali časopis za dve ali tri ure, da se je skuhal do konca. Danes ga za dve do tri ure pustimo v pečici ali grelnem predalu pri manj kot 100 °C.

„Kalakukko“ se ne sme počasi peči pri previsoki temperaturi, sicer bo precej izsušen, srajčka pa trda. Ti organoleptični lastnosti ne ustrezata tradicionalnemu proizvodu „Kalakukko“.

4.3. *Opis ključnih elementov, ki opredeljujejo tradicionalne lastnosti proizvoda (člen 7(2) te uredbe)*

Način priprave proizvoda „Kalakukko“ naj bi izviral iz časa, ko je ribolov in lov začelo nadomeščati kmetijstvo. Ljudje na območju Finske jezerske plošče so želeli uporabiti majhne užitne vrste rib, kot so ameriška ozimica, navadni ostriž, rdečeoka in snetec, ki jih je bilo težko pripraviti drugače. Zamislili so si, da bodo ribe skuhal v srajčki iz rženega testa. Ko se je razširila prašičereja, so ugotovili, da rezine slanine povečajo energijsko vrednost in dajo proizvodu „Kalakukko“ več okusa. „Kalakukko“ je bil idealno kosilo za Fince, ki so delali v gozdarstvu in kmetijstvu in so vsak dan preživeli daleč od doma, saj so proizvod zlahka nosili s sabo. Priprava vključuje dolgotrajno počasno peko rib in mesa na tradicionalen način. Po izročilu so jed začeli izdelovati v Savoniji in Kareliji v srednjem veku. Po drugi svetovni vojni je del Karelije pripadel Sovjetski zvezi, tamkajšnje prebivalstvo pa je bilo preseljeno v druge dele Finske. Tako so po vsej Finski razširili večino in tradicijo priprave proizvoda „Kalakukko“. Ta tradicija je še danes najbolj prisotna v pokrajinah Savonija in Karelija.

**Objava zahtevka za registracijo imena v skladu s členom 50(2)(b) Uredbe (EU) št. 1151/2012
Evropskega parlamenta in Sveta o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil**

(2021/C 222/09)

V skladu s členom 51 Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je ta objava podlaga za uveljavljanje pravice do ugovora zoper zahtevek v treh mesecih od datuma te objave.

SPECIFIKACIJA PROIZVODA ZA ZAJAMČENO TRADICIONALNO POSEBNOST

„SALATĂ TRADIȚIONALĂ CU ICRE DE CRAP“

EU št.: TSG-RO-02457 – 16. april 2019

Država članica ali tretja država: Romunija

1. Ime za registracijo

„Salată tradițională cu icre de crap“

2. Vrsta proizvoda

Skupina 1.7 Sveže ribe, mehkužci in raki in iz njih pridobljeni proizvodi

3. Razlogi za registracijo

3.1 Gre za proizvod:

- katerega način proizvodnje, predelava ali sestava ustreza tradicionalni praksi za zadevni proizvod ali živilo,
- ki je proizveden iz surovin ali sestavin, ki se tradicionalno uporabljajo.

Namaz „Salată tradițională cu icre de crap“ se pripravi iz soljenih krapovih iker, soljenih iker sladkovodnih rib, sončničnega olja, gazirane vode in limoninega soka. Namaz „Salată tradițională cu icre de crap“ obstaja v dveh različicah – s čebulo, kuhano v vodi, ali brez nje.

Za pripravo namaza „Salată tradițională cu icre de crap“ se uporabljajo ikre divjih ali gojenih krapov. Biti morajo zrele in popolnoma sveže. Biti morajo brez kože, lusk in krvnih strdkov. Ikre morajo biti po konsistenci homogene in prožne.

3.2 Gre za ime:

- ki se tradicionalno uporablja za označevanje specifičnega proizvoda,
- ki opredeljuje tradicionalne ali posebne lastnosti proizvoda.

Iz imena „Salată tradițională cu icre de crap“ je razvidno, da so se nekatere surovine in sestavine od nekdaj, iz generacije v generacijo, uporabljale za pripravo proizvoda. Navedba „tradicionalen“, ki je vključena v ime, poudarja glavno značilnost proizvoda, ki jo določajo uporabljene surovine.

Skupina vložnikov po standardizaciji proizvoda z okrožnim standardom N.I.D. 927-70 N 23, „Salată cu icre de crap“, še naprej spoštuje metodo priprave ter uporablja enake surovine in sestavine.

4. Opis

4.1 Opis proizvoda, za katerega se uporablja ime iz točke 1, vključno z njegovimi glavnimi fizikalnimi, kemijskimi, mikrobiološkimi ali organoleptičnimi značilnostmi, ki dokazujejo posebne lastnosti proizvoda

⁽¹⁾ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

Organoleptične lastnosti

Namaz „Salatã tradiționalã cu icre de crap“ ima značilne videz, konsistenco, barvo, aromo in okus. Ta krapov kaviar je homogena krema iz iker in olja, v kateri se vidijo zelo številne ikre. Ima kremasto strukturo brez odvečnega olja. Barva namaza je enotna. Gre za mešanico kremasto bele barve z jasno vidnimi oranžnimi krapovimi ikrami. Če proizvod vsebuje čebulo – ki mora biti kuhana v vodi – dobi nekoliko slajši okus. Ikre dajejo proizvodu prevladujoči okus in aromo.

Fizikalno-kemijske lastnosti:

1. Vsebnost vode (vlažnost)	največ 30 %
2. Maščobe	najmanj 63 %
3. Sol (natrijev klorid)	največ 5 %
4. Beljakovine	najmanj 4 %
5. Vsebnost kislin	največ 1 %

Najnižji delež uporabljenih iker je 24,5 %, od tega najmanj 12,5 % krapovih iker in najmanj 12 % mešanice iker sladkovodnih rib.

Namaz „Salatã tradiționalã cu icre de crap“ se od podobnih proizvodov razlikuje po uporabljenih surovinah, deležu uporabljenih iker (krapovih iker in mešanice iker sladkovodnih rib) ter po tem, da ne vsebuje konzervansov, barvil, sredstev za kisanje, arom in stabilizatorjev.

4.2 Opis metode proizvodnje proizvoda, za katerega se uporablja ime iz točke 1, ki jo morajo proizvajalci upoštevati, po potrebi vključno z vrsto in značilnostmi uporabljenih surovin ali sestavin, in metode priprave proizvoda

(a) Narava in značilnosti surovin ali sestavin

Krapove ikre imajo videz goste mase, sestavljene iz enotnih srednje velikih zrn (velikosti bucikine glave) sive barve, ko so sveže; ko so zrele, so oranžne, imajo homogeno konsistenco in srednjo viskoznost ter normalna in prijetna vonj in okus.

Za mešanico iker sladkovodnih rib so značilna majhna cela zrna različnih vrst družine *Cyprinidae* (srebrni koreselj, rdečeoka, rdečeperka, neformirane krapove ikre), družine *Percidae* (smuč, navadni ostriz) in družine *Bramidae* (ploščič), ki imajo homogeno konsistenco in barvo, ki prehaja v rdečo. Za soljenje obeh vrst iker se uporablja samo nejudirana kamena sol brez sredstev proti strjevanju.

Uporabljene sestavine so: sončnično olje, naravni limonin sok in gazirana voda; kuhana čebula pa se doda različici proizvoda. Uporaba barvil, konzervansov, emulgatorjev, stabilizatorjev, sredstev za homogenizacijo ali aditivov za živila je izključena.

Sončnično olje je bistro, brez plavajočih delcev in usedline, je tekoče in rumene barve. Značilni aroma, okus in vonj rastlinskega sončničnega olja. Limonin sok je bister, značilnega okusa, brez kakršnih koli nečistoč, je tekoč in rumenkaste barve. Kisel okus, aroma po limoni. Gazirana voda je bistra, brez plavajočih delcev in usedline, je brez barve in vonja. Če proizvod vsebuje čebulo, je drobno nasekljana, ima trdno konsistenco in je belo-rumene barve. Značilna aroma, okus in vonj čebule.

Za pripravo 100 kg končnega proizvoda se v skladu z internim okrožnim standardom N.I.D. 927-70 N. 23 v navedenih količinah uporabljajo naslednje sestavine:

- soljene krapove ikre – najmanj 12,5 kg
- mešanica iker sladkovodnih rib – najmanj 12 kg
- sončnično olje – približno 68 ali 69 kg, 74 ali 75 l
- gazirana voda – od 5,8 do 6,8 l
- limonin sok – od 0,5 do 1,5 l
- če proizvod vsebuje čebulo: nasekljana čebula, kuhana v vodi – 0,5 kg

(b) Metoda priprave proizvoda

Faze priprave vključujejo: pridobivanje iker, ločevanje iker, zbiranje iker, soljenje iker, zorenje iker, shranjevanje soljenih iker, predhodna obdelava in predhodno hlajenje soljenih iker, skladiščenje soljenih iker, pripravo kuhane rumene čebule, vključitev soljenih iker v proizvodni proces, odmerjanje in mešanje sestavin, pakiranje proizvoda, označevanje. Vsi postopki se izvajajo hkrati za krapove ikre in mešanico iker sladkovodnih rib.

(b.1) Pridobivanje iker

Krapove ikre in ikre sladkovodnih rib se pridobivajo po tradicionalni metodi, to je z odvzemom iker po razrezu in pripravi ribe.

(b.2) Ločevanje in zbiranje iker

Ločevanje iker od jajčniške membrane, ki jih obdaja, se izvaja z rahlim pritiskom dlani na situ iz plastike ali nerjavečega jekla s 3-milimetrskimi očesi, vpetem v okvir iz lesa ali nerjavečega jekla, podoben okviru za vezenje. Presejane ikre se zbirajo v čistih posodah iz plastike/nerjavečega jekla, zrastle pa ostanejo na situ. Te faze se izvajajo ročno.

(b.3) Soljenje in zorenje iker

Zbrane ikre, ki se jim doda mleta nejudirana kamena sol, se skrbno zmešajo z lopatico, dokler proizvod ne postane homogen in se raztopi vsa sol, kar se vidi pri obračanju lopatice. Na 1 kg iker se doda 80 g soli. Ta faza se izvaja ročno. Soljenje iker se običajno izvede v treh dneh. Če soljenje ni bilo izvedeno v treh dneh, se za mešanje in počivanje nameni dodaten dan.

Ikre zorijo pri sobni temperaturi (od najmanj +14 °C do največ +18 °C), da dobijo barvo in obliko soljenih iker. Ocenjuje se, da proizvod popolnoma dozori v 10 dneh po soljenju. Na podlagi okusa, vonja in barve se je mogoče prepričati, da je proces zorenja res zaključen. Okus mora biti značilen za zrele ikre, okus po surovi ribi pa ni dopusten. Vonj mora biti značilen za zrele ikre, brez tujih vonjav. Barva je odvisna od vrste: krapove ikre so temno opečnato rdeče, medtem ko je mešanica iker sladkovodnih rib svetlo opečnato rdeča.

(b.4) Shranjevanje soljenih iker

Po koncu zorenja se soljene ikre shranijo v plastične posode ali vreče različnih velikosti.

(b.5) Predhodna obdelava in predhodno hlajenje

Ta faza vključuje dva postopka – toplotno obdelavo in predhodno hlajenje. S tema postopkoma se okrepiča membrana in barva iker. Pri toplotni obdelavi se temperatura poviša na 40 °C za najmanj tri ure. Po tej fazi se soljene ikre predhodno ohladijo v ledeni vodi z namenom nadaljnje uporabe.

(b.6) Skladiščenje soljenih iker

Soljene ikre se skladiščijo v steklenih kozarcih ali vakuumskih 2-kilogramskih vrečah. Skladiščijo se lahko v hladilnicah, shranjujejo pa se šest mesecev. V zamrzovalnicah se lahko shranjujejo eno leto, do naslednjega obdobja pridobivanja. Ta faza se izvaja ročno.

(b.7) Priprava kuhane rumene čebule

Proizvodu se kot sestavina lahko doda kuhana čebula in v tem primeru nastane namaz „Salatã tradiționalã cu icre de crap și ceapã“. Rumena čebula se ročno olupljuje z nožem in razpolovi. Faza, ki sledi lupljenju sveže čebule, je toplotna obdelava z vrenjem, ki poteka takoj po lupljenju in po odvzemu potrebne količine iz hladilnice. Čebula se kuha v vodi, ki se ji na kilogram čebule doda 15 g nejudirane kamene soli. Čas kuhanja ne sme biti daljši od 10 minut. Po kuhanju se voda odcedi in čebula pred sekljanjem ohladi. Kuhana čebula se premesti v prostor za pripravo namaza iz iker.

(b.8) Vključitev v proizvodni proces

Soljene ikre, shranjene v hladnem prostoru, se prinesejo v prostor za pripravo namaza. Če so zamrznjene, se 48 ur odmrzujejo. V prostor se prinesejo tudi kuhana nasekljana čebula, sončnično olje, gazirana voda in limonin sok. Ta faza se izvaja ročno.

(b.9) Odmerjanje in mešanje sestavin

Količina iker in sestavin v posodi se odmeri ročno. Mešanje se izvede z vklopom mešalnika, ki nekaj časa meša sestavine brez olja, dokler ne nastane viskozna krema z belkastimi sledmi, ki jih pustijo počene ikre. Mešanje se nadaljuje ob zaporednem dodajanju majhnih količin enkrat olja in gazirane vode, enkrat nekaj žlic limoninega soka, da se olje ne izloči. Postopek se ponavlja, dokler ni porabljena vsa odmerjena količina olja in gazirane vode; proizvod se poskusi, da se določi, ali je treba dodati naravni limonin sok. Če se doda čebula, je kuhana v vodi in nasekljana. Samo postopek mešanja je mehanski, vsi ostali postopki se izvajajo ročno.

(b.10) Pakiranje proizvoda

Proizvod se pakira v plastične ali steklene posode različnih velikosti, hermetično zaprte s pokrovom. Ti postopki se izvajajo polavtomatsko, kar pomeni, da se namaz strojno odmerja in toplotno vari (element zapečatenja).

4.3 *Opis ključnih elementov, ki opredeljujejo tradicionalne lastnosti proizvoda, sestava, ki ustreza tradicionalni praksi za zadevni proizvod, ki je proizveden iz surovin ali sestavin, ki se tradicionalno uporabljajo*

Za pripravo namaza „Salată tradițională cu icre de crap“ se uporabljajo samo naslednje tradicionalne sestavine: krapove ikre, mešanica iker sladkovodnih rib, sončnično olje, gazirana voda, limonin sok, sol. Soljena in zorjena mešanica iker sladkovodnih rib se tradicionalno uporablja kot zgoščevalno sredstvo. Gazirana voda se v namazu „Salată tradițională cu icre de crap“ uporablja za preprečevanje lepljive konsistence.

Soljene krapove ikre so glavna uporabljena surovina, po kateri se namaz „Salată tradițională cu icre de crap“ tudi imenuje. Raziskave so pokazale, da so krapove ikre že leta 1916 omenjene v delu Grigoreja Antipe, naslovljenem „Pescaria si pescuitul in Romania“ (ribolov in ribištvo v Romuniji), na strani 706, v oddelku „(c) Ikre ščuke, krapa in drugih sladkovodnih rib“, v citatu, v katerem je navedeno, da se „ikre krapa in ščuke ob razrezu ribe previdno odvzamejo in hranijo v majhnem sodu, da se jim pred soljenjem odstranijo kožice. Kožice se čistijo z orodjem, ki ga v regiji delte imenujejo ‚priboiu‘ ali ‚praboiu‘ (prebivalci Turtucae ga imenujejo ‚lopar za stepanje krapovih iker). Gre za 80- do 90-centimetrsko palico, ki se zaključuje z dvema majhnima križema (Slika 377) in s katero se stepajo ikre – tako kot se stepla smetana, da nastane maslo – kožice se zataknejo v križce, v sodčku pa ostanejo samo ikre. Nato se izvede soljenje in vse skupaj prestavi v posebne sode ter proizvod ponudi na trgu.“ (Antipa, 1916)

Druga najpomembnejša sestavina recepta za proizvod je „mešanica iker sladkovodnih rib“. Ta mešanica je prav tako omenjena v delu Grigoreja Antipe iz leta 1916, naslovljenem „Pescaria si pescuitul in Romania“ (ribolov in ribištvo v Romuniji), na strani 706, v oddelku „(c) Ikre ščuke, krapa in drugih sladkovodnih rib“ pod imenom „Tarama“ v citatu, v skladu s katerim se „ikre drugih vrst krapovcev, razen mren, ki so pogosto strupene, zmešajo, dobro stepejo z nekakšno palico (priboi), preden se solijo, pakirajo in kot ikre nižje kakovosti prodajo pod trgovskim imenom ‚Tarama‘“. (Antipa, 1916) Zaradi preprečevanja zamenjave te vrste mešanice iker sladkovodnih rib z grško mešanico iker morskih rib, ki se trži pod istim imenom, proizvajalci v združenju od leta 2010 to sestavino pripravljajo in uporabljajo pod sedanjim imenom mešanica iker sladkovodnih rib. Mešanica iker sladkovodnih rib daje proizvodu konsistenco in krepí okus soljenih krapovih iker, saj med temi ikrami prevladujejo zlasti soljene in zorjene ikre vrst iz družine krapovcev.

Ostale štiri sestavine, ki se uporabljajo za pripravo tradicionalnega proizvoda, so navedene v spodnjem dokumentarnem dokaznem gradivu, v katerem so opisani recept za namaz „Salată tradițională cu icre de crap“ in tehnike njegove priprave. Tako je leta 1937 namaz „Salată tradițională cu icre de crap“ veljal za predjed (Thevenin, 1937) kot reprezentativen proizvod romunske gastronomije, ki je bil naveden v knjigi za turistično promocijo, izdani v francoščini in naslovljeni „Les bons plats roumains“ (romunske dobrote), avtorja Léona Thevenina in v poznejši angleški izdaji z naslovom „Savoury Rumanian dishes and Choise Wines“ (okusne romunske jedi in izbrana vina) iz leta 1939.

V francoski izdaji zgornjega dela je bil namaz „Salată tradițională cu icre de crap“ opisan tako: „KRAPOV KAVIAR‘ Krapov kaviar ima manjše ikre. [...] Potresite jih s soljo in pustite počivati 24 ur, nato pa jih v posodi nežno zmešajte z vročo vodo in jim po malem dodajate olje in limono kot pri majonezi. Barva postopoma postane rakasto rdeča. Proizvod se po okusu uživa z nekaj koščki nasekljane čebule.“ (Thevenin, 1937)

Leta 1970 je Lucretia Oprean objavila delo z naslovom „Minuturi alimentare și alte rețete culinare“ (prigrizki in drugi kuharski recepti), v katerem je na strani 137 opisala način priprave kaviarja iz krapovih iker. Za pripravo proizvoda so se uporabljale krapove ikre, rastlinsko olje, sol, naravni limonin sok in čebula, ki ni bila obvezna in se je dodala po okusu, kot navaja avtorica. „Salata cu icre de crap sau stiucia (15–20 minut). 100 g iker krapa ali ščuke, 200 g rastlinskega olja, sol, limonin sok, žlica drobno nasekljane čebule.“ (Oprean, 1970)

Leta 1970 je ministrstvo za prehransko industrijo standardiziralo proizvod z imenom „Salată tradițională cu icre de crap“ s sprejetjem internega okrožnega standarda N.I.D. 927-70 N.23, ki ureja obvezne surovine in sestavine za pripravo ribjih kaviarjev: „*Ta interni standard se nanaša na proizvod z imenom ‚Salată de icre‘ (kaviar iz iker), pripravljen iz soljenih krapovih iker, tarame [...] zmešanih z jedilnim sončničnim oljem. Proizvod ‚Salată de icre‘ je narejen iz soljenih iker, rafiniranega jedilnega olja, citronske kisline in jedilne želatine.*“

Delo „Rețetar-tip pentru preparate culinare (zvezek standardnih receptov za jedi), objavljeno leta 1982, je namenjeno organizaciji gostinskih storitev. Vsebuje 1 245 receptov, med katerimi je recept za tradicionalni proizvod z imenom „Salată cu icre de crap“. Dokument je sprejelo in uredilo ministrstvo za notranjo trgovino (direktorat za gostinstvo), njegova uporaba pa je bila obvezna za vse gostinske obrate. Za recept št. 99 za krapov kaviar je bila obvezna uporaba: „[...] krapovih iker, rafiniranega sončničnega olja, gazirane vode, limone ali limonine soli“. Recepti v tem zvezku izvirajo iz romunske kulinarične dediščine, pri čemer je v uvodu k temu delu navedeno: „[...] delo se zgleduje po tradicionalni kuhinji naše dežele (Romunije, op. ur.) in uporablja metode moderne kulinarične tehnologije.“ (Ministerul Comertului Interior, 1982)

Leta 1988 je v delu, naslovljenem „Semipreparatele în bucătăria modernă“ (predpripravljene jedi moderne kuhinje), ki sta ga napisala Stere Stavrositu in Ecaterina Stavrositu, krapov kaviar opisan kot namaz iz krapovih iker, gazirane vode, limone in soli. (Stavrositu & Stavrositu, 1988)

Vse te omembe v dokumentih, ki zajemajo več desetletij, potrjujejo tradicijo surovin, ki se uporabljajo za pripravo namaza „Salată tradițională cu icre de crap“.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)

ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL